

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Politica

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۰۲ می ۲۰۲۱

یونس نگاه

تبلیغات ضد طالب با ادبیات تبعیض

دیروز مرکز رسانه‌های دولت یک ویدیوی تبلیغاتی علیه طالبان و زنان نشر کرده است. در آن ویدیو از جنایات طالبان در ارغنداب سخن رفته، ولی در دقیقه دوم ویدیو یک سرباز جوان می‌گوید: "طالب کاشکی غیرتی و جوان می‌بود، روبه رو می‌جنگید. فقط کار دختران را می‌کنند، چادر می‌پوشند و در چادری فرار می‌کنند." چادر پوشیدن طالبان زشت و واقعاً بی‌ننگی است، ولی پیغور طالب به کار دخترانه حکایت دیگر است. کلمات بی‌غیرتی، ناجوانی، کار دخترانه و چادری وقتی در دو جمله کنار هم قرار گرفته و برای تبلیغات استفاده شود، ذهنیت مشاوران و مسؤولان رسانه‌ای دولت را نیز فاش می‌کند.

رسانه دولتی به این هم اکتفاء نکرده، بلکه آن پیغورها را با تصویر یک زن محلی آسیب دیده از جنگ نیز مزین کرده است تا بیچارگی طالب بیشتر نمایش داده شود! همین که سخن سرباز پایان می‌یابد، تصویر یک زن محلی که چادر سیاه بهسر دارد و پندکی کوچکی باخود می‌برد، نشر می‌شود. ظاهراً ادیتران مرکز رسانه‌های دولت هنر به‌خرج داده و پیغور سرباز را با ویدیوی یک "ضعیفه" مزین ساخته‌اند تا در ذهن مخاطبان، طالب را کوچک کنند!

در سخنان سرباز صداقت و سادگی دیده می‌شود. او از ته دل خشمش را نسبت به طالبان بیان می‌کند و از او نمی‌توان انتظار داشت که در مصاحبه‌اش به ظرافت‌های اجتماعی توجه کند. اما افزودن ویدیوی آن زن محلی برای تزئین دشنام‌های سرباز، کار مشاوران رسانه‌ای حکومت اشرف غنی است. رسانه دولتی چرا کلمات دختر و زن را معادل دشنام تبلیغ کند؟ و چرا آن دشنام را با تصویر خانم آواره تزئین نماید؟ دم و دستگاهی که به‌نام مردم افغانستان تمویل می‌شود و خود را مدعی جمهوریت می‌خواند، حق ندارد با ادبیاتی تبلیغ کند که توهین به زنان و دختران ما باشد.

این خطاها یک چیز دیگر را نیز روشن می‌سازد که حضور و نمایندگی زنان در ادارات دولتی و نهادهای تصمیم‌گیرنده برای رفع تبعیض علیه زنان لازم است و هر قشر و گروه دیگری که مورد تبعیض اند، تنها در صورتی می‌توانند به حق خود برسند که در منابع و نهادهای تصمیم‌گیرنده حضور و دسترسی متناسب داشته باشند. اگر در مرکز رسانه‌های دولت، زنان حضور کافی می‌داشتند، به احتمال زیاد مانع نشر سخنان آن سرباز و به خصوص مانع افزودن ویدیوی آن خانم برای تزئین دشنام‌ها می‌شدند.